

Tradice budoucnosti byla obnovena na stránkách Délského potápěče. Texty, které nevyšly knižně, budou postupně doplňovány.

Čtveřice zásadních textů načrtávající horizonty v ozbrojování intelektu a mobilizaci vědomí.

Alain de Benoist, *Manifest: Nová pravice v roce 2000*, TB: Ed. Orientace I/08 (A4, 42 str., 4 obr.)

První část („Situace“) podává kritickou analýzu naší doby. Druhá („Základy“) popisuje podstatu našeho pojetí člověka a světa. Obě jsou inspirovány multidisciplinárním přístupem, který boří většinu dnes uznávaných intelektuálních hranic. Třetí část („Orientace“) vyjadřuje naši pozici ve velkých diskuzích dneška a naši orientaci pro budoucnost našich národů a naší civilizace.

Guillaume Faye, *Proč bojujeme: Manifest evropského odporu, Metapolitický slovník*, TB: Ed. Orientace II/09 (A4, 120 str. 1 obr.)

„Tato kniha byla napsána z povinnosti a z vnitřní nutnosti ve službě „strategie probuzení“: je to všechno ve všem – kompendium, nástroj kritické reflexe, duchovní kompas, bojový manuál – proto je předurčena stát se rukověť všech evropských identitních sil XXI. století, neboť: reconquista idejí je podmíněna reconquistou pojmů. A přesně to Guillaume Faye tímto dílem vykonal.

Walther Wüst, *Smrt a nesmrtelnost: Kniha pohanská*, TB: Ed. Orientace III/10 (A4, 86 str., 6 obr.)

Boj o přežití naší Evropy si zcela jistě znovu vynutí i přehodnocování smrti ve smyslu a r s m o r r i e n d i, umění umírat, čili „dávat formu a obsahu smrti“, nejen životu. Texty v této knížce ukazují jak podobně je smrt a nesmrtelnost pojímána v literatuře národů vzešlých ze společného indoevropského dědictví. Nepodceňujme je, neboť návrat k pramenům je podstatou všech renesancí!

Alain de Benoist, *O německém umění: 1933 – 1945*, TB: Ed. Orientace IV/10 (A4, 59 str. + 8 str. obr. přílohy)

Ve snímku Hanse Jürgena Syberberga *Hitler, ein Film aus Deutschland* (1978) jedna z postav Hitlerovi vytýká, že řadu pozitivních a přirozených věcí, které mu původně „nepatřily“, učinil „nemožnou“. Musíme se ale pouštět do této hry? Musíme Hitlera zpětně utvrzovat v přesvědčení, že určitý ideál uměleckého krásna nemůže být oddělen od režimu, jehož byl vládcem? Obávám se, že přitakat by znamenalo dopomáhat mu k posthumnímu vítězství. Tak či onak: Buď jsou díla vzniklá v Německu mezi lety 1933 – 1945 krásná a v tom případě nesmějí zůstat skryta (pakliže se estetika nepodřizuje politice, jako to činili národní socialisté), nebo jsou ošklivá a vystavovat je bude stále ještě ten nejlepší prostředek, aby se o tom každý přesvědčil a klamně si je neidealizoval.“

Nezapomínejme: Kdo určuje pojmy, určuje myšlení. Vědění sjednocuje, vůle vítězí! A mlčení je spoluvinou...